

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 124/23

V Lucemburku dne 13. července 2023

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-106/22 | Xella Magyarorszag

Cíl spočívající v zajištění dodávek šterku, písku a jílu v odvětví stavebnictví na regionální úrovni nemůže odůvodnit omezení svobody usazování

Tento cíl nespadá pod základní společenský zájem, který by mohl odůvodnit takové omezení z důvodu veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti

Maďarská společnost Xella Magyarorszag, jež vyrábí betonové stavební prvky, napadla u maďarského soudu rozhodnutí maďarského ministra inovací a technologií, kterým jí bylo zakázáno nabytí maďarské společnosti Janes és Társa, která provozuje šterkový, pískový a jílový lom.

Společnost Xella Magyarorszag je vlastněna německou společností, jež je vlastněna lucemburskou společností, která je zase nepřímo vlastněna zastřešující společností, jež je usazena na Bermudách a jejím konečným vlastníkem je irský státní příslušník.

Ministr měl za to, že společnost Janes és Társa musí být považována za strategickou ve smyslu maďarských právních předpisů, které zavádí prověřovací mechanismus zahraničních investic. Ministr byl toho názoru, že pokud by se společnost Janes és Társa stala nepřímo vlastnictvím společnosti registrované v třetím státě, a sice na Bermudách, představovalo by to dlouhodobé riziko pro bezpečnost dodávek takových základních surovin pro odvětví stavebnictví, jako jsou šterk, písek a jíl, a to zejména v regionu, kde je tato společnost usazena.

V první otázce se maďarský soud dotázal Soudního dvora na slučitelnost dotčeného prověřovacího mechanismu zahraničních investic, jak je uplatňován v projednávané věci, s unijním právem.

Konkrétně se jedná o **prověřovací mechanismus zahraničních investic, který umožňuje zakázat nabytí rezidentní společnosti, jež je považována za strategickou,**

- jinou rezidentní společností, která je součástí skupiny společností usazených v několika členských státech a v níž má většinový vliv podnik z třetí země,
- z důvodu, že toto nabytí ohrožuje nebo může ohrozit zájem státu na zajištění bezpečnosti zásobování v odvětví stavebnictví, zejména na místní úrovni, pokud jde o takové základní suroviny, jako jsou šterk, písek a jíl.

V rozsudku z dnešního dne Soudní dvůr odpověděl, že otázka musí být zkoumána pouze z hlediska **svobody usazování**, kterou požívají společnosti Unie uvedené v článku 54 Smlouvy o FEU, a tato základní svoboda **brání takovému prověřovacímu mechanismu** zahraničních investic.

Soudní dvůr nejprve uvedl, že dotčené nabytí nespadá do oblasti působnosti nařízení (EU) 2019/452¹. Toto nařízení

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/452 ze dne 19. března 2019, kterým se stanoví rámec pro prověřování přímých zahraničních

se totiž vztahuje pouze na investice směřující do Unie a uskutečněné společnostmi z třetích zemí. Skutečnost, že podnik registrovaný v třetí zemi má stejně jako v projednávaném případě většinový vliv v investorovi, který je rezidentem v Unii, tedy nemá za následek použitelnost nařízení.

Soudní dvůr dále poznamenal, že vzhledem k tomu, že první otázka musí být zkoumána pouze z hlediska svobody usazování, je přípustná, i když v projednávaném případě jsou nabývající společnost Xella Magyarországi i nabývaná společnost Janes és Társa společnostmi založenými podle maďarského práva. Přeshraniční vlastnická struktura nabývající společnosti, tedy skutečnost, že její mateřskou společností je společnost založená podle německého práva a její „hlavní mateřskou“ společností je společnost založená podle lucemburského práva, totiž představuje mezinárodní prvek relevantní pro účely odpovědi na první otázku rovněž s ohledem na použitelné vnitrostátní právní předpisy.

Podle Soudního dvora **prověřovací mechanismus, jak je uplatňován v projednávaném případě, zjevně představuje omezení svobody usazování, které je omezením obzvláště závažným.**

Toto omezení nemůže být odůvodněno cílem zajistit bezpečnost zásobování v odvětví stavebnictví, zejména na místní úrovni, **pokud jde o některé základní suroviny, a sice šterk, písek a jílu. Tento cíl totiž nespadá pod „základní společenský zájem“** ve smyslu ustálené judikatury Soudního dvora, jak je tomu v případě bezpečnosti zásobování v odvětvích ropného průmyslu, telekomunikací a energií. Podle Soudního dvora dále nelze mít za to, že za okolností projednávaného případu může nabytí zakázané dotčeným vnitrostátním rozhodnutím skutečně vést ke „skutečnému a dostatečně závažnému ohrožení“ ve smyslu ustálené judikatury Soudního dvora.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění rozsudku a jeho shrnutí](#) jsou zveřejněny na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

